

Józefa Sierakowskiego

Dzielnice: Praga Północ

Osiedla: Stara Praga

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy: 1933

Opis

Są cztery postaci o tym imieniu.

Józef Sierakowski (zm. 1748) - strażnik wielki koronny, w latach 1732-33 poseł (a właściwie szpieg) Augusta II Mocnego w Turcji, badający zachowanie tego kraju sprzeciwiającego się wówczas panowaniu Sasów w Rzeczypospolitej.

Józef Karol Sierakowski (między 1747 a 1752-1817 lub 1820) - generał Wojska Polskiego, uznany za najwybitniejszego technika wojskowego czasów oświecenia. Był absolwentem warszawskiej Szkoły Kadetów, uczestnikiem powstania kościuszkowskiego,. Dowodził w bitwie pod Krupczycami (17 IX 1794), uczestniczył w walkach pod Wilnem, Siedlcami i Maciejowicami, gdzie dostał się do niewoli rosyjskiej. Przetrzymany był wówczas przez kilka lat w Twierdzy Petersburskiej. Po uwolnieniu (po śmierci carycy Katarzyny) powrócił do Warszawy. W czasach Księstwa Warszawskiego był zastępcą ministra wojny, w czasach Królestwa Polskiego zaś - senatorem-wojewodą.

Spoczywa:

Cmentarz Ewangelicko-Reformowany (kalwińskim), w katakumbach w alei B.

Józef Sierakowski (przed 1760 - 1814) - jeden z dowódców insurekcji warszawskiej (17-18 IV 1794), z zawodu rzeźnik. Pochodził z Kościana, w stolicy zamieszkał wraz z bratem w 1779 roku we własnym domu przy ul. Krzywe Koło 3. Szybko stał się jednym z najbardziej szanowanych obywateli miasta i w 1793 roku reprezentował swój cech w Generalności konfederacji targowickiej, broniąc jego dotychczasowych praw. Był przyjacielem Jana Kilińskiego, który wciągnął go w przygotowania do patriotycznego spisku przygotowywanego przez Tadeusza Kościuszkę. To on właśnie doprowadził do zgody między wszystkimi cechami miasta i włączył je w ruch spiskowy. Osobiście uczestniczył w walkach, dowodząc oddziałami na Nowym Mieście, ul. Świętojerskiej oraz na Podwalu. Został jednym z doradców prezydenta miasta Ignacego Wyssogoty-Zakrzewskiego, został członkiem Komisji Porządkowej Warszawskiej, nadzorując Deputację Dozorczą nad jeńcami i zdrajcami. 12 VI podpisał słynną odezwę do mieszkańców, w której nawoływał o dary pieniężne na rzecz wojska, samemu oddając na cel powstania prawie cały swój pokaźny majątek. Po upadku zrywu całkowicie wycofał się

z życia publicznego. Zmarł w Warszawie, prawdopodobnie bezpotomnie.

Józef Sierakowski (1765-1831) - historyk, polityk, dyplomata. Podczas trwania obrad Sejmu Wielkiego był stałym sekretarzem poselstwa polskiego w Królestwie Szwecji. Po III rozbiorze nie powrócił do kraju, tylko wyruszył w podróż po Europie. Jako gorący zwolennik polityki Napoleona Bonaparte był w 1807 roku - z ramienia deputacji litewskiej - jednym z sygnatariuszy traktatu pokojowego między Francją, Rosją a Prusami, zawartego w 1807 roku w Tylży, na mocy którego powstało Księstwo Warszawskie. Pięć lat później znalazł się wśród członków Rządu Tymczasowego na Litwie a następnie zasiadał w Komisji Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego Królestwa Polskiego. Jego pasją była historia Słowian, opublikował dzieło ""O mitologii Słowian"", był też członkiem Towarzystwa Przyjaciół Nauk.

Ciekawostki

Pod koniec XIX w. nosiła nazwę Namiestnikowska. Dzisiejsza nazwa początkowo niezbyt dobrze się przyjęła.

Stan obecny:

Budynek morgi. Należy do Szpitala Praskiego. Powstał w 1908 wg proj. Felicjana Rakiewicza. Była to kaplica przedpogrzebowa dla niezamożnych prażan i morga, czyli miejsce, gdzie wystawiano zmarłych na widok publiczny celem identyfikacji. Znajdowały się tu również gabinety medycyny sądowej. Nad wejściem był napis Ora pro nobis, czyli módl się za nami. Po zakończeniu budowy okazało się, że morga stoi za blisko szpitala i przeznaczono ją na mieszkania i lecznicę.

Nr 4: Dom mieszkalny. Pod koniec XIX w. mieściło się w nim Gimnazjum Męskie, do którego uczęszczał m.in. Janusz Korczak. Dziś budynek - chociaż zamieszkały - popada w ruinę (ma być wpisany do rejestru zabytków) a właściciel chce na tym miejscu wybudować apartamentowiec, na którego ścianie ma pojawić się... tablica pamiątkowa wspominająca o dawnej zabudowie.

Nr 6: Dom Ojca Ignacego - świetlica dla dzieci z najuboższych rodzin z terenu warszawskiej Pragi prowadzona przez siostry loretańki. Budynek powstał pod koniec lat 20-tych XX w., jego budowę zainicjował ks. Ignacy Kłopotowski, początkowo mieściła się tu jadłodajnia przeniesiona z plebanii kościoła św. Floriana.

Nr 7: Żydowski Dom Akademicki. Powstał w 1924-6 dla stowarzyszenia Auxilium Academicum Judaicum (na frontonie inicjał AAJ) i podobnych organizacji społecznych wg planów Henryka Stifelmana. Organizacji przewodniczył inż. Mojżesz Koerner. W latach 20 XX w. w mieście było ponad 4000 żydowskich studentów, więc w 1922 padała propozycja budowy takiego akademika, pierwotnie na Woli lub Grochowie. 8.12.1926 budynek oddano do użytku. Mieściły się tu pokoje mieszkalne na ok. 300 miejsc z pełnym węzłem sanitarnym, ale także sala odczytowa im. Alberta Einsteina, czytelnia i izba chorych, a także sala gimnastyczna. Przebywał tu m.in. Menachem Begin, ówczesny student prawa na UW, późniejszy premier Izraela i laureat nagrody Nobla. W 1930 odbył się tu Zjazd Wszechświatowego Związku Makabi Oddział Polska, czyli Żydowskiego Związku Towarzystw Gimnastycznych. W czasie wojny mieścił się tu szpital do 1944. Po 1945 mieściła się tu katownia i więzienie NKWD i UB. Obecnie jest to hotel policyjny.

Data nadania nazwy: 1933.12.01

